

ПРОБЛЕМИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЙ НА ШЛЯХУ ПОБУДОВИ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНИ

Процес переходу України до інноваційної економіки гальмує те, що український ринок інтелектуальної власності знаходиться у стадії становлення, і його механізми вимагають удосконалення процесу економіки та управління інтелектуальною власністю.

Комерціалізація об'єктів інтелектуальної власності - це взаємовигідні (комерційні) дії всіх учасників процесу перетворення результатів інтелектуальної праці у ринковий товар. Метою комерціалізації є отримання прибутку за рахунок використання об'єктів права інтелектуальної власності у власному виробництві або продажу чи передачі прав на їх використання іншим юридичним чи фізичним особам [1].

Згідно зі статистичними даними Державної служби інтелектуальної власності України у I півріччі 2013 року до установи надійшло 2744 заявки на винаходи, частка заявок від національних заявників у загальній кількості заявок на винаходи становить 54,5%. Серед поданих заявок у I півріччі 2013 року тільки 1885 патентів на винаходи було зареєстровано [2].

Досвід використання нематеріального активу як товару для продажу має дуже мала кількість фірм. Так, наприклад, у 2012 році було зареєстровано 3405 патентів на винаходи і тільки 191 зареєстрованих договорів щодо розпорядження майновими правами на винаходи [3].

Проведений аналіз дозволяє виділити основні проблеми, які гальмують процеси комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності в Україні:

1. Низький рівень правової культури суспільства в сфері інтелектуальної власності.
2. Нестача кваліфікованих фахівців, що мають досить великі обсяги специфічних знань у даній сфері.

3. Проблема оцінки об'єктів інтелектуальної власності.

4. Відсутність належного інформаційного забезпечення у сфері інтелектуальної власності.

У відповідності з виділеними проблемами комерціалізації інтелектуальної власності та інновацій можна запропонувати наступні заходи щодо вдосконалення даного процесу:

1. Розробка чітких механізмів нормативно-правового регулювання, подальша трансформація вітчизняного законодавства у сфері інтелектуальної власності з урахуванням кращого світового досвіду, міжнародних норм та стандартів.

2. Складання єдиного національного стандарту з оцінки об'єктів права інтелектуальної власності, що допоможе нівелювати суб'єктивний фактор при оцінці цих об'єктів.

3. Створення мережі агентств трансферу і комерціалізації із приєднанням до міжнародних угод і національних патентних банків даних, а також регіональні центри комерціалізації технологій, які повинні займатися організаційними питаннями: управлінням, моніторингом і оцінкою діяльності по просуванню інновацій та безпосереднім управлінням продажем інновацій.

4. Інформаційне забезпечення діяльності у сфері інтелектуальної власності, розвиток патентно-інформаційної бази, комплектування фондів національної патентної документації в регіонах, організація освітніх програм і курсів по просуванню інновацій на базі навчальних закладів та підвищення кваліфікації спеціалістів з інтелектуальної власності.

Список літератури: 1. *Цибульов П.М.* Основи інтелектуальної власності / Навчальний посібник. — К.: „Інст. інтел. власності і права“, 2005. — 112с. 2. Промислова власність у цифрах. Показники діяльності Державної служби інтелектуальної власності України та Державного підприємства "Український інститут промислової власності" I півріччі 2013 року. — К.: Державної служби інтелектуальної власності, 2013 [Електронний ресурс]. URL: http://www.uipv.org/i_upload/file/promvlas-I-halfyear-2013.pdf. 3. Річний звіт за 2012 рік. — К.: Державної служби інтелектуальної власності, 2012 [Електронний ресурс]. URL: http://sips.gov.ua/i_upload/file/report-UA-2012.pdf.